

Кременчуцький ліцей №25 «Гуманітарний колегіум»
Кременчуцької міської ради Кременчуцького району
Полтавської області

НУШЕНЯТА

У ЦЬОМУ ВИПУСКУ:

- Всеукраїнський марафон з української мови с.1
- 2022 рік с.2
- Волонтерки с.2
- Характерник XXI століття, або дуже правдива казка с.3-4
- Малювання с.5
- Боксер с.5
- Колись в бою з добром і злом с.6

Всеукраїнський марафон з української мови

Нещодавно завершився III Всеукраїнський відкритий марафон з української мови, який організувала Державна наукова установа «Інститут модернізації змісту освіти» спільно з ТОВ «Х'юман».

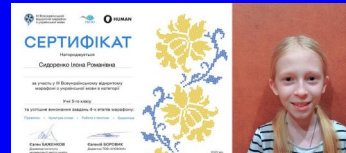
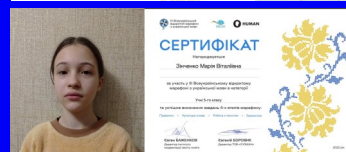
Здобувачі освіти 5-х класів НУШ взяли участь, проте не всі змогли своєчасно виконати завдання, які відкривалися у п'ятницю і закривалися у неділю. Тільки після вдалого проходження тесту можна було перейти до наступного етапу. І ось наші розумнички — фіналісти, які пройшли усі чотири етапи Марафону:

III Всеукраїнський відкритий марафон з української мови
Графік проведення Марафону

Етап	Тема	Початок	Завершення
I	Культура слова	14:00 - 11.11	14:00 - 13.11
II	Граматика	14:00 - 18.11	14:00 - 20.11
III	Правопис	14:00 - 25.11	14:00 - 27.11
IV	Робота з текстом	14:00 - 02.12	14:00 - 04.12

Бадуненко Анна (5-Д кл.);
Шевченко Анна (5-Б кл.);
Зінченко Марія (5-Д кл.);
Левський Роман (5- Д кл.)
Сидоренко Ілона (5-В кл.);
Гармаш Дмитро (5-Г кл.);

Щиро вітаємо та бажаємо подальших перемог!!

Марина Сергіївна, керівник газети «НУШЕНЯТА»

Слово – то мудрості промінь,
слово – то думка людська.

Олена Пчілка

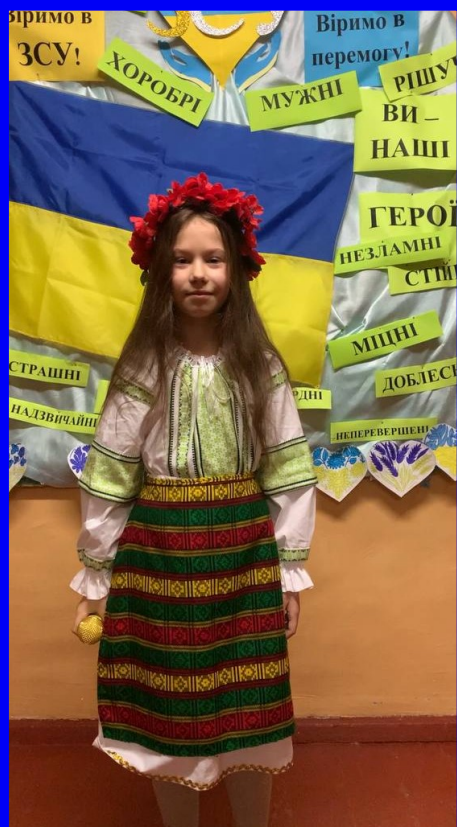
Нас Єднає Моє!

Мова – це віконце, через яке людина бачить світ.

В. Сухомлинський

Ukraine

Щире слово, добре діло
душу й серце обіграло.

Я — Писаренко Марія, учениця 5-Г класу. Цей рік, 2022, видався українцям дуже важким та ми справились, бо сильні і незламні! Я хочу подякувати нашим ЗСУ (СБУ НГУ і т.д.) за те, що вони нас захищають та жертвують своїм життям заради України. Але ми вже близько до перемоги, тому треба сподіватися на краще. Україна—найсильніша країна, навіть якщо в порівнянні з нашими ворогами вона маленька, проте вона доказала, що здатна на більше!

Марія Писаренко, учениця 5-Г класу

Учениці Писаренко Марія (5 – Г кл.) та Абраменко Маргарита (5 - Д кл) активно займаються волонтерством.

Ці дівчата співають біля ринків та збирають кошти для військових ЗСУ.

Не словом, а ділом п'ятикласниці наближають перемогу України. Першого лютого дівчата повідомили, що зібрали 10335 грн для військових Бахмута, що на Донеччині.

Дякую за активну громадянську позицію!

До речі, нещодавно про дівчаток написали в “Кременчуцькій газеті”.

*Марина Сергіївна,
керівник газети НУШЕНЯТА”*

Волонтерки

Колись, дуже-дуже давно, народилася гарна, квітуча, чарівна країна. І назвали її – Україною. Вільні люди та доброзичливі, завзяті і працелюбні проживали в цій країні. Багато сторіч різні загарбники намагалися знищити український рід, але сила духу та волі перемагали. І ось вже вкотре московські окупанти вдерлися до вільного народу. Саме з такої сумної події починається ця неймовірна казкова історія.

Почалася війна, вибухи, обстріли, жертви... Багато чоловіків і жінок добровільно стали на захист своєї Незалежної Держави. Одним з цих добровольців був Микола Брамний, позивний «Брама». На вигляд звичайний чолов'яга, родом з села. Він мав щирі очі, добру усмішку та магнетизм до усіляких халеп, із яких він виходив сухим з води надзвичайно майстерно. Тепер, коли він працював у підрозділі Сил Спеціальних Операцій (ССО), доводилося бути особливо пильним. Його команда якраз виконувала завдання з перехоплення російських окупантів, які намагалися захопити Чорнобильську АЕС і тікали після невдачі. Тут і сталося дещо незвичайне з Миколою: те, що стало переломним у його житті. Тож бійці ССО зайняли свої позиції:

- «Брама», бачу потенційну ціль!
- «Квітник», готуй «метеликів», через тридцять секунд ліквідуємо цілі.

Почався запеклий бій, значна частина ворога зазнала втрат, але й серед хоробрих бійців спецпризначення теж були згуби. Миколу теж поранели, його знайшла ворожа куля, коли він саме намагався зі своїми побратимами прикрити основні позиції захисту. Рана була рвана, і нашого героя доставили у найближчий шпиталь.

Лікарі на відмінно впоралися зі своєю роботою, і Микола був як новенький вже через пару днів. «Знову я вийшов сухим, дякуючи Богу, лікарям та побратимам. Добре, що швидко оклигав, знову в роботу до своїх друзів. Тепер можу й надалі здійснювати мрію щодо Перемоги. Як-то казав славнозвісний Тарас Шевченко: «Борітеся – поборете!» А ми й поборемо!» – мріяв «Брама», збираючись в дорогу.

Аж тут Микола помітив, що у нього якась дивна рука, ніби пір'ячком вкрилася. Мотнув головою раз, другий. Заплющив очі, розплющив: «Це що у мене такі гюлки після поранення? Нічого собі! Оце так чудодійні ліки були!» – віджартувався подумки герой. Прибувши у частину, він одразу ж зустрівся з командою, та не встиг й слова сказати, як друзі відсахнулися з переляканими очима.

- Ви що ж, не раді мене бачити? Щось не так? – запідозрив неладне Микола.
- Та з тобою все не так, ти майже весь вкритий пір'ям! – сказали здивовані військові.

– У сенсі? Ви що, жартуєте? – здивувався «Брама».

Хотів підійти ближче, щоб привітатися, але раптом земля пішла з-під його ніг, і Микола почав наближатися, завишаючись. Простягнувши руку вперед, він з подивом спостерігав, як з його нігтів полізли величезні пазурі, щось шурхотіло за спиною. Це були крила, великі, міцні соколині крила! Неможливо описати одночасно жах і подив усіх присутніх. Що ж відчував сам герой? Від побаченого закликав у повітрі, остання думка, яка промайнула: «Дивні ліки...». Все це дійство перервав гучний крик:

– Майоре, що це за вибрики? Негайно вниз на землю! – гукав незворушний підполковник Шаблій з позивним «Шаблюка».

Саме «Шаблюка» керував підрозділом спеціального призначення та був стурбований станом свого підлеглого. Коли всі оговтались від побаченого, а наш герой опинився наодинці в звичному образі людини, Микола став негайно міркувати, що ж насправді з ним відбулося. Жив собі як жив, брав участь у різних операціях визвольної війни, були усілякі перешкоди, але долав їх хоробро та завзято, і нічого такого не відбувалося, аж до цього поранення у Чорнобильській зоні відчуження. Перше, що подумав Брамний: «Мене отруїли радіацією, яка потрапила в організм разом з проклятою кулею. Але ж тоді б я відчував слабкість та не зміг не те що літати, а просто ходити та жити. А, можливо, так реагує моє тіло на зміни ззовні? Ммм... Еге, щось схоже пригадую з розповідей бабусі про козаків Характерників, які були в нашому роді... Та ні! Такого й бути не може!» – міркував собі Микола. Пригадувалося, як бабуся казала, що її пращур мав магичні здібності, вмів перетворюватися на птахів та тварин, зачакловувати зброю, ловити зубами кулі та руками стріли, ставати невидимим для ворога. Ну, що ж, все збігалося. Від самого відчуття і розуміння того, що він наділений особливими здібностями, які проявилися у такий спосіб, Миколі трохи запаморочилося. «Це ж які тепер можливості відкриваються переді мною, щоб дійти до мрії про Перемогу!» – оговтався військовий і негайно вирушив до Шаблія, щоб розробити новий план щодо знищення окупаційних військ.

«Брама» з легкістю перетворювався на сокола, а також різних тварин. Літав й ходив у розвідку, збирав надважливі дані і завжди виходив сухим з води. Бував на різних позиціях, нищпорив у найпотаємніших сховках задля цінної інформації, але головною ціллю Миколи була Древня книга козаків-характерників, яка давала можливість прийти до мрії.

І нарешті, натрапив на найстаріший рукопис Землі, де було описано усі секрети його пращурів. А знайшов він його під Запорізькою Січчю, у печерах, на глибині в три рази більшої, ніж висота Говерли. Зібравши артефакти, зумівши їх прочитати, Микола отримав небачені досі можливості супергероя. Зі своєю командою «Брама» розробляв план наступу цілий місяць. Аж тепер час ікс настав. Коли всі позиції були зайняті, а наш сокіл розправив свої крила над визначним місцем майбутньої Перемоги, сталася одна перепона – ворожа розвідка. Але ж окупанти не могли зрозуміти, що то не просто птах, а сам Характерник вийшов на полювання. Тоді Микола почав читати магичне заклинання предків, яке дозволяло керувати ворогами у будь-якому просторі. Проникнувши у чорні душі москвитів, козак керував кожним окупантом. Наказав повертати на свої землі, не йти війною на інших та міняти щось у своїх життях, а не лізти в чужу суверенність.

Через пару місяців у ворожій країні змінилася влада та змінилися люди. Країна-агресор відшкодувала збитки українській нації та воєнні злочинці були покарані. Україна розквітла новими барвами, стала могутньою державою, яку знали усюди, як ту, яка визволила увесь світ від великої нечисті. А її воїни набули слави могутніх та нескорених людей.

Але що з Миколою Брамним? А «Браму» підвищили до полковника, наш Микола став національним героєм, Характерником сучасності, та повернувся до своєї родини. У мирний час він працював воєнним психологом, навчаючи знаходити в собі надзвичайне, щоб і надалі скеровувати надможливості у добрі справи. Ось так збулася реальна мрія фантастичної людини про Перемогу та мирне небо.

Коваленко Яків, учень 5-А класу
(вчитель Черкасова Ю.Г.)

Всім привіт! Я — Аня. Хочу розповісти про своє хобі — малювання. Цим я займаюсь у вільний час, частіше всього на перерві. Я можу виразити свої враження від уроку на папері, я вважаю, що це дуже цікаво.

Якщо взяти олівець - з'являється багато ідей і хочеться їх всі втілити. Але, на жаль, так не завжди буває. Іноді з'являється думка: а що мені намалювати?

В такій ситуації я відкриваю Інтернет та малюю картинку, яка сподобалася.

Шевченко Анна, учениця 5- Б класу

БОКСЕР

Всім привіт! Я — Олексій Матвієнко. Хочу розповісти про моє хобі і це - бокс. Їм я займаюсь майже два роки. Нещодавно, а саме, 23.12.2022 р., відбулися змагання, на яких я посів **I місце** й отримав винагороду — медаль, шапку, грамоту та термос.

Ще будуть змагання 18.02.23, але я зараз хворію. Сподіваюсь, що я все-таки виздоровлю і буду брати в них участь. Мені подобається займатися боксом, готовий ходити на нього все життя!

Олексій Матвієнко, учень 5-Г класу

Колись давно в чарівному світі було два королівства - Королівство доброї принцеси Шеллі та злої королеви Пем. Разом з принцесою правив Ізумрудний принц Спраут, а разом з Пем Рубіновий принц Спраут. Королева Пем завжди заздрила принцесі Шеллі, тому що піддані принцеси любили її. В королівстві Шеллі завжди всі жили дружно, мирно і всі питання вирішувалися спільно. А королева Пем все вирішувала сама і всіх не вірних їй саджала в тюрму.

У замку принцеси Шеллі проходить бал. Королева Пем сказала:

- Ель Розадо і Ель Драгон Ви знаєте що робити!

Під час балу біля замку приземлюється рожевий круглий камінь розміром з трактор. Всі захисники замку Шеллі (рицар-єдиноріг Барлі, Гром та маг Байрон) збіглися туди й тоді з цього каменю дуже швидко виліз Ель Розадо та напав на захисників. Коли захисники почали перемагати Ель Розадо, прилетів ще один великий камінь зеленого кольору і з нього одразу вискочив Ель Драгон. Поки всі тікають з замку Ізумрудний принц та принцеса Шеллі приєдналися до битви. Тоді Ель Драгон та Ель Розадо майже програли, але до них приєдналася вся армія королеви Пем - 10 тисяч чарівних роботів та почалася запекла битва. Через пів години, коли роботів залишилося ще дуже багато, маг Байрон використав дуже небезпечне зілля, яке викликає велику армію добрих роботів. Поки роботи билися до бійки приєднався Рубіновий принц Спраут він був чарівником та міг телепортувати речі. Рубіновий принц кинув на замок Шеллі величезний замок з іншого світу, який він телепортував. Але Ізумрудний принц теж був чарівником та телепортував велику стіну та нею перекрив замок Шеллі. Та замок Рубінового принца розбився об цю стіну.

У цих чарівників дуже швидко закінчилися сили, і тоді прийшла королева Пем та напала на принцесу Шеллі. Вони розпочали бійку віч-на-віч. Після довгої битви перемогла принцеса Шеллі. Тоді принцеса Шеллі сказала:

- Йдіть звідси та більше не повертайтеся!

Святослав Верещака, учень 5-Б класу

Проза Марина Сергіївна, учитель української мови та літератури, керівник газети

Комп'ютерна верстка Проза М.С.

Над випуском №4 працювали:

Писаренко Марія (5-Г кл.), Коваленко Яків (5-А кл.), Шевченко Анна (5-Б кл.), Матвієнко Олексій (5-Г кл.), Верещака Святослав (5-Б кл.)

Газета "Нушенята"

Оголошення!

Якщо ти навчаєшся у 5-му класі, хочеш поділитися цікавою історією, розповісти про вчинок друга чи подруги, написати статтю про улюблену тваринку або чим зайнятий під час дистанційки, пиши в Телеграм канал газети НУШЕНЯТА".

Ознайомитися з усіма випусками газети "НУШЕНЯТА" та завантажити їх у pdf форматі ви можете на сторінці особистого блогу Марини Сергіївни на сайті "ВСЕОСВІТА"

